



55. Raamattuluento: Herätys

Alkurukous/tervetuloa.

Alkusanat

Meidän ajallamme puhutaan usein uuden herätyksen tulosta. Sitä odotetaan ennen kaikkea Suomen herätyskristillisyyden keskuudessa. Mistä tällainen ajattelu ja tieto ovat peräisin? Kyllä sille jotkin perustelut ja jokin pohja lienee. Näyttää siltä, että Jumala on puhunut tästä joidenkin lapsiensa kautta. Näin minäkin koen Jumalan puhuneen ja puhuvan. Jumala on puhunut ja luvannut antaa Hengen vielä vaikuttaa Suomen Siionissa. Uskotaan siihen.

Herääminen

Hengellinen herääminen on usein raskasta työtä. Synnin ja valvomattomuuden uni on sikeää. Haluaisi mielusti vain nukkua.

Herätystä on odotettu jo kauan, mutta mitään ei ole kuulunut. Puhumme kuitenkin tässä heräämisestä. Puhumme siitä, miten tulee herätä näkemään oma todellinen tila ja miten löytää siihen apu.

On myös valvottava. Uni tulee jos emme valvo elämäämme. Näistä me nyt puhumme.

Mitään hengellistä uudistumista ei ole, eikä tule ilman omakohtaista heräämistä. Heräämisessä ihmissielu alkaa nähdä asioita uudella tavalla. Synti alkaa näkyä syntinä ja sen seuraus, hengellinen kuolema ja kadotus alkavat kauhistuttaa. Maailmanmielisyys, välinpitämättömyys, suruttomuus sen kaikissa muodoissaan, alkavat avautua uudella jopa kauhistuttavalla tavalla. Oma elämä näkyy nyt selkeämmin sen oikeassa olemuksessaan. Mitä kaikkea herätys onkaan, se on eri ihmisillä erinäköistä ja toteutuu usein eri tavoin. Herätys on ihmeellisimpiä asioita maailmassa. Se tempaa mukaansa ihmisen vaikkapa työpaikallaan. Joku saa piston sydämeensä Hengen inspiroiman saarnan vaikutuksesta. Jotakin virsi koskettaa niin voimakkaasti, ettei pääse sanomasta enää irti. Kaikenlaisia kanavia Herra käyttää herätellessään nukkuvaa sielua. Joku siirtyy kuolemasta elämään kuin salaa ja ilman suuria mullistuksia. Tärkeintä on että uusi elämä on löytänyt tiensä korpimaahan. Lapissa sanotaan väylän olevan vapaan kun Torniojoki luo keväällä jäänsä. Kun hengen vedet virtaavat vapaana, myös ihminen kokee sen samalla tavoin, vapautumisena, uudistumisena. Väylä on vapaa aina armon mereen asti. Vanhaan minään tulee uusi isäntä, Herra Jeesus Kristus. Sydämen jää on sulanut.

Aina kun Jumalan Pyhä Henki, kaiken herätyksen voima, tekee työtään heräävässä sielussa, pimeyden voimat, oma liha ja maailman henki nousevat voimallisesti vastarintaan. Erityistä on se, että niin sanottu muotojumalisyys, ihmisen itserakentama uskonnollisuus, nousee joskus kiivaimmin vastustamaan Jumalan Henkeä. Tähän joukkoon kuuluu usein myös pappeja, piispoja ja muitakin seurakuntien opettajia, sekä muuta korkeakirkollista väkeä. Monet vastavalkeat syttyvät Herran työtä vastaan. Herätykset tuntuvat pelottavan joitakin ihmisryhmiä. Siihen voi olla syynä jonkinlainen oman asemansa menettämisen pelko.

Seuraavassa on lainauksia Herran tulet -teoksestani. Tätä kirjaa voinee suositella kaikille niille, jotka haluavat syvemmin ymmärtää hengellistä heräämistä. Kirja kertoo 1800-luvun loppupuolen elämästä, jolloin Pohjanmaalla, Savossa ja Karjalassa syntyivät voimakkaat hengelliset herätykset. Lapissa alkoi vaikuttaa samaan aikaan Lars Levi Laestadius, joka sai aikaan siellä suuren herätys-

virtauksen. Pohjanmaalla herätyksiä alettiin nimittää myös Herran tuliksi. Lainattu teksti kuvaa sitä maailmaa, mikä on herätykselle luonteenomaista: Herran voimavaikutukset ja vihollisen vastavoima; totuus ja monet harhat.

”Mutta eivät vain yksittäiset papit ja piispat, vaan myös koko sen ajan aina niin oikeassa oleva kirkollinen puhdasoppisuus joutui myrskyyn Herran tulen ja voiman edessä. Se ei tahtonut millään sopeutua tähän uuteen henkeen. Se kun oli aivan liiaksi oikeassa! Se ajatteli aivoillaan eikä Hengen avulla, ja siksi se näki tällaiset tapahtumat harhana ja kartettavana. Sen ajatusmaailma tuntui kulkevan jotenkin näin: on ansiokkaampaa mennä helvettiin korkeakirkollisena kuin päästä lahkolaisepäilyyn taivaaseen! Tämäkin organisaatio aloitti vastaiskun. Kaikista hyvistä toiveista huolimatta tulivat siis myös suuret taistelut: järki ja liha sotivat Henkeä vastaan. Ihmisluonto ja Henki sotivat keskenään. Saatana itse sähläsi mukana jokaisessa mahdollisessa paikassa. Samalla kun Jumalan voima synnytti elämää, viha sai monen ihmisen sielussa jalansijan. Tämä tauti vaivasi erityisesti siellä, missä sydämet eivät olleet kääntyneet Herran puoleen voimallisenkaan sanan edessä, vaan oli uppiniskaisesti tyydytty vanhoihin lääkkeisiin: kuolleeseen pääntietoon ja entiseen perinteeseen. Kaikki eivät siis särkyneet. Kaikki eivät kääntyneet. Kaikki eivät syttyneet. Aina ei herätty. Uni oli liian syvää ja makeaa. Moni kivisydän jäi entiselleen. Kivisydämisistä ihmisistä tuli vannoutuneita Herran tulien sammuttajia. Siksi ei tämäkään herätys saanut elää rauhassa. Herran työtä vastustavat joukot nou sivat voimallisesti vastarintaan. Suurin osa heistä oli näennäisjumalaisia ihmisiä. Heitä loukkasi se, ettei heitä ja heidän luulouskoaan arvostettu tarpeeksi. Alussa myös moni pappi pysytteli herätyksen leirin ulkopuolella. Olihan virkaakin varjeltava! Vain harva pappi uskalsi antautua uuden herätyksen hengelle. Puhdasoppinen papinkaapu, ”rokki”, saattaisi ryvettyä. Pelättiin myös virkaveljiä. Muutamat papit suuttuivat siitakin, että nämä ”uuden uskon ihmiset” menivät kuuntelemaan omia julistajiaan eivätkä aina osallistuneet kaikkiin seurakuntatilaisuuksiin. Mutta kuollut, kylmä sana ei enää lämmittänyt heränneitä, kun oli saatu maistaa elävää julistusta. Kuollut saarna synnytti heränneisiin vaikutelman kuin olisi heitelty kuivilla puunpalasilla saarnapöntöstä.

Herätyksen ulkopuolelle jääneistä monet tajusivat toki syvällä sydämensä pohjuissa itsekkin, että heiltä puuttui jotakin hyvin tärkeää, jotakin, jota oli näillä heräävillä ja heränneillä ihmisillä. Mutta he eivät voineet myöntää sitä todeksi oman kovuutensa, särkymättömyytensä ja ylpeytensä vuoksi. Jos oli Herran työ voimakasta, syvä oli myös monissa sydämissä kytevä kauna ja viha. Jotkut pelkäsivät leimautumista ja lahkolaisnimeä niin, että pysyttelivät sen vuoksi ulkopuolella ja jäivät sen tähden siunauksista osattomiksi. Uusi viini vaikutti monista liian kiihkeältä ja juovuttavalta. Yksi vastustajien joukko oli julkijumalattomat ihmiset, jotka halusivat jatkaa elämää viinanhimossa, huoruudessa, varastamisessa, tappeluissa ja kaikessa, missä ihmisen turmeltunut luonto vapaana ollessaan eli.

Seuroissa

Tässä paikalle kiiruhtaneessa hengessä on jotakin käsittämätöntä voimaa. Se särkee ja murskaa, mutta myös parantaa. Tämä uusi henki ja voima on saanut tällä lakeudella tämän kaiken aikaan. Hän on kaiken takana. Hän kulkee julistetun sanan matkassa, joskus ilman sitäkin. Hän on Herätyksen Henki. Hän on Herran Tuli, Pyhä Henki. Häntä ei voi ihmistiedoin selittää. Tämä tuli on sytyttänyt pohjalaisen lakeuden kansan uuteen elämään. Kauanko palanee? Siirtyneekö muualle? Itse asiassa näin on kuultu sen myös muualla toimivan. Osalle seurakutsu oli tullut ilman inhimillistä välikättä, metsässä halonhakuussa, parrunveistossa, pellolla, navetassa... Yhtäkkiä kutsutun omatunto oli vain herkistynyt ja oli ollut pakko lähteä hakemaan apua, tai sitten oli annettava tunnon paatua. Paikalla on siis monenlaista väkeä. Kaikille heille on yhteistä se, että jokin voima oli koskettanut.” (Veli Tuomi: HERRAN TULET Juurikasvu-kustannus, Jyväskylä).

Tällaisia elementtejä on herätyksessä, kun se tulee voimalla kuten 1800-luvun Suomessa. Kirjoitettu on: ”Mitä on ollut, sitä on tulevinakin aikoina, mitä on tapahtunut, sitä tapahtuu edelleen: ei ole mitään uutta auringon alla. Vaikka jostakin sanottaisiin: katso, tämä on uutta, on sitäkin ollut jo muinoin, kauan ennen meitä.” (Saarn. 1:9,10). Kun Jumala luo uutta, hän palaa entiseen, joka jo kerran oli. Näin ei ole mitään uutta auringon alla. Hän on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti.

Herätyksessä ja heräämisessä on jotakin merkillistä, käsittämätöntä ja ihmeellistä. Se saattaa temmata mukaansa julkisuruttoman, mutta saattaa jättää kylmäksi toisen, näennäisen hurskaan ihmisen. Kaikki tapahtuu niin kuin Jumala on sen hyväksi nähnyt. ”Niin hän siis on armollinen, kenelle tahtoo, ja paaduttaa, kenen tahtoo” (Room. 9:18). Kaikki riippuu Jumalasta: ”Jesaja on myös ennustanut: - Ellei Herra Sebaot olisi säästänyt meistä siementä, meidän olisi käynyt kuin Sodomian, me olisimme Gomorran kaltaiset.” (Room. 9:29).

Sitä, miksi Jumala toimii niin kuin toimii, emme voi aina ymmärtää. Toinen siis herää, toinen paatuu. Ihmiset ovat kuin erilaisissa asemissa Jumalan edessä. Jumala ei ole kuitenkaan epäoikeudenmukainen. Kirjoitettu on: ”Ihmisparka, mikä sinä olet arvostelemaan Jumalaa? Sanooko savias-tia muovaajalleen: ”Miksi teit minusta tällaisen? Kyllä kai savenvalajalla on oikeus tehdä samasta savesta toinen astia arvokasta ja toinen arkista käyttöä varten?” (Room. 9: 20,21). Näin Herra metettelee, ja se kummeksuttaa monia.

Savesta se alkaa

Herätyksessä Jumala usein ja aivan ensiksi nöyryyttää ja särkee ihmissydäntä. Vasta nöyryytetty, särjetty sydän alkaa totella Herran Henkeä ja tekemään hänen tahtoaan.

Terveet eivät tarvitse parantajaa, vaan sairaat. Synnitön ei tarvitse anteeksiantamusta. Vahva ei tarvitse voimaa. Kova ei tarvitse lisää kovuutta. Kova pitäisi saada sen sijaan pehmeäksi. Voimattomalle olisi saatava voimaa. Herralla herättää kuitenkin suruttomia.”Nouskaa, te suruttomat naiset, kuulkaa minun ääntäni; te huolettomat tyttäret, tarkatkaa minun sanojani. Vielä vuosi, ja päiviä päälle, niin vapisette, te huolettomat; sillä silloin on viininkorjuusta tullut loppu, hedelmänkorjuuta ei tule. Kauhistukaa, te suruttomat, vaviskaa, te huolettomat, riisuutukaa, paljastukaa, vyöttäkää säkki lanteillenne.” (Jes. 32:9–11). Suruttomiksi sanotaan huolettomasti eläviä ihmisiä, ilman synnintuntoa ja vailla Jumalanpelkoa.

Mutta mitä Herra tahtoo antaa herätyksessä? Monesti Herra käyttää vuosia pehmenystyöhönsä. Näin on varsinkin silloin kun työn kohteena on omavanhurskas, kova fariseus. Joskus työn alle voi joutua korkeasti oppinut teologikin.

Seurapaikalla eräs mies menee istumaan seurapenkkiin, hänelle tuntemattoman toisen miehen viereen. Tulija kysyy istuvalta, viisaan näköiseltä mieheltä, joko hän on ottanut Jeesuksen vastaan sydämen Herraksi. Takaisin tulee työkeähkö vastaus: ”Minä olen teologian tohtori”. Tulija sanoo kuitenkin iloisesti: ”Mutta eihän tuon pitäisi mitään haitata, Jumalahan voi pelastaa mitä kummallisimpia ihmisiä”.

Mikään koulutus- tai oppiarvo ei tee ihmisestä herännyttä ja armon vastaanottanutta ihmistä. Pelkällä lukeneisuudella ei päästä taivaaseen.

Herätysihmeen saa aikaan yksin Jumala armostaan. Hän toimii todella niin käsittämättömällä tavalla, sillä: ”Toinen otetaan, toinen jätetään” (Matt. 24:40,41). Hengellisesti rikkaan on kovin vaikea päästä Jumalan valtakuntaan. Toiset täytetään, toiset lähtevät tyhjin käsin pois. ”Nälkäiset hän on täyttänyt hyvyytensä runsaudella, mutta rikkaat hän on lähettänyt tyhjinä pois” (Luuk. 1:53). ”Vielä minä sanon teille: helpompi on kamelin mennä neulansilmän läpi kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan.” (Matt. 19:24).

Tyhjäksi ihmisen pitää tulla, maaksi jälleen, ennen kuin herätysarmon ihme alkaa saada sijaa hänen sielussaan. Savea on parhainkin ihminen. Nöyrytyminen ei ole aina kovin helppoa, tuskin helppoa kenellekään.

Herätyksessä Jumalan voima purkautuu esiin. *”Hän antaa väsyneelle väkeä ja voimattomalle voimaa yltäkyllin. Nuorukaiset väsyvät ja nääntyvät, nuoret miehet kompastuvat ja kaatuvat; mutta ne, jotka Herraa odottavat, saavat uuden voiman, he kohottavat siipensä kuin kotkat. He juoksevat eivätkä näänny, he vaeltavat eivätkä väsy.”* (Jes. 40: 29–31). Tähän perustuu herätyksen odotus. Se muuttaa niin paljon.

Maailma kovinta ainetta on ihmissydän. Ihmisellä ei ole sen avaamiseen ja pehmittämiseen minikäänlaisia työkaluja. Niinpä kaikenlainen pakkokäännätyminen on turhaa. Kovistelu tekee vain hallaa Herran työlle. Pakottamista kokenut pakenee usein kauas korkeahenkistä kristillisyyttä. Pahoin peloteltu ei ole enää helposti kesytettävissä. Vain Jumalalla on oikeat ja riittävän voimalliset aseet.

Jumala käyttää työkalunaan pyhää lakiaan ja synti paljastuu: *”Mutta vasta lain vaikutuksesta tulin tuntemaan synnin”* (Room. 7:7). Työssä on aina Pyhä Henki näyttämässä synnin todellisuuden. Jeesus sanoo: *”Kun hän tulee, hän osoittaa maailmalle todeksi synnin, vanhurskauden ja tuomion.”* Joh. 16:8). Jumalan Henki on aina mukana kaikessa herätystoiminnassa. Kun heräävälle sielulle selviää, että se on juuri minun syntini synti, joka erottaa minut Jumalasta, jotakin alkaa liikahtaa. Siihen asti syntiä on näkynyt vain muissa ihmisissä. Näemmekö me jo omat syntiemme suurina? Näemmekö myös sen, että emme voi päästä niistä eroon muutoin kuin evankeliumin voimalla, Jeesuksen uhrikuoleman voimalla? Jos tämä meille selviää, emmekä koeta omin konstein tästä ongelmasta selvitä, asiat alkavat aueta. *”Nyt alkoi Sakrille valjeta”*, kuuluu sanonta. Oikea näkeminen ratkaisee iankaikkisuutemme. Ja kuitenkin myös herätysten aikoina moni alkaa korjailla vanhaa nuttuaan ja ajattelee sen Totuuden Hengelle riittävän. Mutta se on kuin panisi päänsä pensaaseen totuuden näkemistä pakoon. Omanuttuisille ihmisille saarna Jeesuksen rististä, hänen verestään ja ylösnousemuksestaan, on kauheaa puhetta. He katsovat sen kuuluvan vain lahkolaisten keskuuteen. Mutta suostu ystävä vaikka kantamaan lahkolaisen nimeä, kunhan herää. Jeesuskin oli aikansa lahkolainen, onhan kirjoitettu: *”Lähtekäämme siis hänen luokseen leirin ulkopuolelle, hänen häväistystään kantaen”* (Hepr. 13:13). Jos sinun kristillisyyttäsi ja taitojasi kovin ylistellään maailman keskuudessa, varo tilaasi. Herää ja ala valvomaan!

Herätys ja valvominen

Aina ensin tulee herätä ja saada tunto kuulemaan Hengen ääntä. Tuo ääni kuiskaa usein kuin huomaamatta sielullesi: *”Aina kun olet eksymässä tieltä, milloin oikeaan, milloin vasempaan, sinä omin korvin kuulet takaasi ohjeen: - Tässä on tie, kulkekaa sitä.”* (Jes. 30:21). Tie jota sinun tulee kulkea, on Jeesuksen Kristuksen vanhurskaus. Hänessä tulee asua, hänessä kulkea, hänessä levätä, hänessä on sielusi elämä. Muuta ei tarvita. Hän on valalla vannoten luvannut vastata sinusta, jos vain hänen armonsa vastaan otat ja siinä pysyt.

Tuhannet ja tuhannet nukkuvat. He saattavat toki luulla hyvinkin hereillä olevansa. Yksityiset ihmiset nukkuvat. Seurakunta nukkuu. Kirkko nukkuu. *”Soihdut sammuu, kaikki väki nukkuu...”* He eivät tunne etsikkoaikaansa. Kutsu kuuluu kuitenkin: *”- Herää, sinä joka nukut, ja nouse kuoleista, niin Kristus on sinua valaiseva!”* (Ef. 5:14). *”Muista siis, mitä olet saanut ja kuullut, noudata sitä ja tee parannus. Jos et valvo, minä tulen kuin varas, etkä sinä tiedä, millä hetkellä minä tulen luoksesi.”* (Ilm. 3:3). *”Minä tulen kuin varas. Autuas se, joka valvoo ja pitää huolen vaatteistaan, ettei kulkisi alastomana eikä hänen häpeäänsä nähtäisi.”* (Ilm. 16:15).

Tuleeko herätys?

Mitä tuota tuollaista menee edes kysymään? Herätys tulee, tulee varmasti niin kuin tulee auringon nousu. Milloin se tulee? En tiedä. Kaukana se ei enää liene. Täytyy tulla vain ensin oikea aika ja

oikeat olosuhteet. Silloin herätyksen aika on koittanut. Kutsu kuuluu: ”Herää valvomaan ja vahvista jäljelle jääneitä, niitä, jotka olivat jo kuolemaisillaan, sillä minä en ole havainnut tekojasi täydellisiksi Jumalani edessä” (Ilm. 3:2).

Nyt on valvottava. Se on tärkein tehtävä niille jotka ovat vielä hereillä. ”Olkaa raittiit, valvokaa. Teidän vastustajanne, perkele, käy ympäri niin kuin kiljuva jalopeura, etsien, kenen hän saisi niellä.” (1. Piet. 5:8). Opettajien tulee tämä erityisesti muistaa. Heille on aivan erityinen ohje: ”Valvo itseäsi ja opetustasi, ole siinä kestävä. Jos näin teet, pelastat sekä itsesi että ne, jotka kuulevat sinua.” (1. Tim. 4:16). ”Minkä minä sanon teille, sen sanon kaikille: valvokaa!” (Mark. 13:37). ”Mutta te, veljet, ette ole pimeydessä, niin että se päivä voisi yllättää teidät kuin varas, sillä kaikki te olette valon lapsia ja päivän lapsia. Me emme ole yön emmekä pimeyden lapsia. Älkäämme siis nukkuko niin kuin muut, vaan valvokaamme ja olkaamme raittiit. Ne, jotka nukkuvat, nukkuvat yöllä, ja ne, jotka juovat itsensä juovuksiin, ovat juovuksissa yöllä. Mutta koska olemme päivän lapsia, olkaamme raittiita, ja olkoon pukunamme uskon ja rakkauden haarniska ja kypäränämme pelastuksen toivo.” (1. Tess. 5: 4-9).

Herra on huutanut jo kauan nukkuvalle ja hukkuvalle maailmalle: ”Voi sitä, joka sanoo puulle: 'Herää!' ja mykälle kivelle: 'Nouse!' Voisiko sellainen opettaa? Katso, kullalla ja hopealla se on silattu, mutta ei siinä mitään henkeä ole.” (Hab. 2:19).

”Herätkää, juopuneet, ja itkekää! Valittakaa, kaikki viininjuojat, rypälemehun tähden, sillä se on riistetty teidän suustanne” (Joel 1:5).

Herra tulee kansalleen ajallaan, ”Sillä katso, pimeys peittää maan ja synkeys kansat, mutta sinun ylitsesi koittaa Herra, ja sinun ylläsi näkyy hänen kunniansa.” (Jes. 60:2).

Herätys tulee kun Herra herättää uuteen elämään. Häneen uskovat alkavat elää. Vanha raidekristillisuus on tullut tuolloin päätepisteeseensä. Uusi Hengen täyttämä elämä, rakkaus, ja voimavaikutukset hallitsevan aina Kristuksen valtakunnassa. Kristittyjen väliset raja-aidat murtuvat. Ne ovat aina olleet keinotekoisia ja ihmisen pienuudesta ja riidoista johtuvia.

Uskovien tulee herätä

Nukkuvat uskovaiset ovat pahin este evankeliumin leviämislle ja herätykselle. Siksi ei nyt olekaan tarpeeksi oikeita rukoilijoita, jotka rukoilisivat Hengessä ja totuudessa. Väittelijöitä eri foorumeilla kyllä on. Kaikkiialla on sanakiistojen kipeitä ihmisiä oikeassa olemisineen. Mutta muurinaukoissa ei ole sotureita. Sota-aseet on hukattu, tai ne eivät pysy unteloiden käsissä. Viisaatkin neitsyet nukkuvat. Maailman tyhmät ja välinpitämättömät sielut hukkuvat. Tyhmät neitsyet jatkavat syvää untaan. Lampuista puuttuu öljy. Kuuluu syvä ja harras kuorsaus. Hengellisen uniapnean hoitoa ei ole. Happi loppuu ja se on vuorostaan aiheuttanut loppumattoman uupumuksen. Aina vain väsyttää.

Nyt pitäisi jo herätä. Uskovia ensin Herra herättää: ”Ja tehkää tämä, koska tunnette tämän ajan, että jo on hetki teidän unesta nousta; sillä pelastus on nyt meitä lähempänä kuin silloin, kun uskoon tulimme” (Room. 13:11).

Lienee turha toivoa, että hengellisesti kuivankalvokka kirkkolaitos, vanhat, Herralle kuolleet herätysliikkeet, nykyinen maallistunut ja galatalaisten erehdykseen sortunut herätyskristillisuus, tuosta noin vain uudistuisivat ja muuttaisivat suuntaansa. Ei. Sellaiseen ei voi toivoa panna. Herätys on jotakin aivan muuta. Ilman raja-aitoja ilman vanhoja perinnäissääntöjä, Hengen uudessa vapaudessa, syntyy herätys. Mutta juuri siksi uusi elämä oudoksuttaa, koska sillä on perustana vain ja ainoastaan Jumalan pyhä sana. Vuosikymmenten aikana rakennetut isien perinnäissäännöt joutavat herätyksen puhjetessa romukoppaan ja kannen päälle tulee laittaa iso varotusteksti: Ei kierrätykseen!

Uusi viini on niin voimallista, että vanhat leilit eivät sitä kestä, vaan ne pakahtuvat. Uusi viini laitetaan aina uusiin leileihin. Myöskään vanhaan vaatteeseen ei kannata ommella paikkaa uudesta kankaasta. Vanhoja röijyjä ei kannata enää korjailla. On uusien pukujen aika.

Herralla on ollut kasvamassa hänen tempPELLIINSÄ pilarit, jotka kykenevät ajallaan ottamaan vastuun uuden kansan opettamisesta. Nämä ihmiset ovat saaneet yhtäläisessä kärsimyskoulussa nöy-

ryyden hengen. Nämä pylväät tulevat kestämaan, koska ne on jo tulossa koeteltuja. Myös Suomessa ne uskovat, jotka Herra haluaa vielä uudistaa, nousevat uuteen elämään. Se on ihmeellistä katsella ja kuulla. Ja kaiken vaikuttaa Kristus Henkensä välityksellä. Herätykseen kuuluu aina valtava voima. Luemme sanasta kuinka apostoli Paavali oli tulossa tarkastamaan paikalle ilmestyneiden harhaopettajien opetusta Korintissa. Hän kirjoittaa: ”*Mutta pian minä tulen, jos Herra suo, ja otan selvää noiden rehentelijöiden voimasta. Heidän puheistaan en välitä, Sillä Jumalan valtakunta ei ole sanoissa, vaan voimassa*” (1. Kor. 4: 19,20). Roomalaisille hän kirjoittaa: ”*sillä minä en rohkene puhua mistään muusta kuin siitä, mitä Kristus, saattaakseen pakanat kuuliaisiksi, on minun kauttani vaikuttanut sanalla ja teolla, tunnustekojen ja ihmeiden voimalla, Pyhän Hengen voimalla*” (Room. 15:18,19).

Tessalonikalaisia Paavali muistuttaa: ”... *meidän evankeliumimme tuli teidän tykönnne, ei ainoastaan sanana, vaan myös voimana ja Pyhässä Hengessä ja suurella varmuudella – niin kuin tiedätte...*” (1. Tess. 1:5). Näin Herätyksen Henki toimii. Se ei toimi inhimillisen koulutuksen, eikä viisauden voimalla, vaan Jumalan Hengen voimalla. Uuden Hengen ihmiset rukoilevat taas Jeesuksen opetuslasten tavoin: ”*ojenna kätesi, niin että sairaat parantuvat ja tunnustekoja ja ihmeitä tapahtuu sinun pyhän Poikasi Jeesuksen nimen kautta.*” (Ap. t. 4:30). Herätyksen voima saa aikaan sen, että kirkko tärisee ja natisee, maailma kalpenee, ja saatana vapisee. Ryskyen kaatuvat vihollislinnakkeet.

Taas ovat vartijat muurinaukoissa. Aito ilo vallitsee. Herätys on aina myös iloa, niin ja valtavaa kiitosta.

Kauan on häpäisty Hengen voimaa ja pidetty sitä suorastaan vaarallisena. Juuri tuo voima on halettu pian pois herätyksistä. Syntyynyttä liikettä on ollut aina helppo hallita, kun se on voitu tehdä omassa voimassaan ja viisaudessa.

Mikä on tärkeintä?

Mikä on herätyksen perimmäinen tarkoitus? Miksi se tulee? Jeesus sanoi sen kauan sitten: ”*Taivasten valtakunta on tullut lähelle'. Parantakaa sairaita, herättäkää kuolleita, puhdistakaa pitalisia, ajakaa ulos riivaajia. Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi antakaa.*” (Matt. 10:7,8). ”*sokeat saavat näkönsä, ja rammat kävelevät, pitaliset puhdistuvat, ja kuurot kuulevat, ja kuolleet herätetään, ja köyhille julistetaan evankeliumia.*” (Matt. 11:5). Köyhille julistetaan evankeliumi! Juuri siinä on kaiken ydin. Juuri tuolloin on Kristus taas kansansa keskellä. Taas hän julistaa: ”*Herran henki on minun ylläni, sillä hän on voidellut minut. Hän on lähettänyt minut ilmoittamaan köyhille hyvän sanoman, julistamaan vangituille vapautusta ja sokeille näkönsä saamista, päästämään sorretut vapauteen ja julistamaan Herran riemuvuotta.*” (Luuk. 4:18,19). Tämä on tärkeintä.

Nykyisenä aikana kuulee joskus väitettävän, että Suomen kansa on jo kyllästetty evankeliumilla. Tällainen puhe on aivan järjetöntä. Tosiasiassa Suomen kansa on nyt kyllästetty muutouskonnoilla, valheella, välinpitämättömyydellä, mammonalla, aviorikoksilla, lahjuksilla, korskealla elämällä ja monilla muilla saastaisuuksilla, joita kaikkia Jumala vihaa. Suomi hukkuu, ellei muutosta pian tule.

Olemme menettäneet lähes kokonaan evankeliumin ja sen voiman. Kirkkokansa ei tunne enää pelastuksen tietä, vaikka osa papistosta katsoo jokaisen sen tuntevan, kaikkihan ovat kastettuja. Valhe on vallan päällä. Harvoin tapaa enää uskossa elävää seurakunnan paimenta. Toki muissa asioissa kirkon pappi voi olla ihan pätevä. Jos aikamme kirkkopihalla suorittaisi Gallup-tutkimuksen hengellisistä kysymyksistä, tulos olisi tosi järkyttävä. Jos kysyttäisiin kirkosta palaavalta kansalta, kuka kirkkovieraista on saanut juuri syntinsä anteeksi, suut jäisivät auki. Tuskin kukaan osaisi siihen selkeästi vastata, vaikka syntien anteeksiantamus julistettiin juuri jumalanpalveluksessa. Entä kuka teistä on uudestisyntynyt? Taas suut jäisivät appo-ammolleen. Taitaa sotkea meidät helluntalaisiin, he ajattelisivat? Kuka teistä kokee olevansa vanhurskautettu? Nyt joku mummoista saattaisi sanoa, että ei me nyt ihan niin vanhoja olla. Entä kuka teistä uskoo Jeesukseen? Joku uskaltaisi viimein vastata, että kyllä se tuo usko on niin heiveröistä, ettei siitä kannata isosti ylvästellä. Jos me-

nisimme vuorostaan kysymyksinemme ”kadunmiehen” puheille, vastauksena olisi kai naurun re-makka. Jotenkin noin ne asiat varmaan menisivät tämän evankeliumilla kyllästetyn kansan haastat-telussa.

Näky lopunajan herätyksestä perustuu myös ensimmäisen helluntain tapahtumiin. Silloin vuodatet-tiin lupauksen mukaan Pyhä Henki kaikkiin ihmisiin. Kaikki jotka uskovat, saavat Pyhän Hengen. Sitä ennen Hengen saivat vain seurakunnan ja kansan johtajat. Joissakin käännöksissä (KR38) sano-taan sen olleen ”se”, mutta uusimmissa: ”Tämä on sitä” (KR92, Raamattu kansalle). Hengen vuoda-tus oli molempia; kertakaikkinen ja samalla jatkuvaa, ei siis vain yksittäinen tapahtuma. Henki tulisi vaikuttamaan aina Herran päivään asti. Ensimmäisenä helluntaina ei Joelin ennustus toteutunut ko-konaan. Vasta ajan lopulla kaikki toteutuu. Ja Herran tulemus on nyt jo lähellä ja koko profetia saa täyttymyksensä. Apostoli Pietari puhui kansalle näin: *”Tämä on sitä, mikä profeetta Joelin suulla on ilmoitettu: - Viimeisinä päivinä, sanoo Jumala, minä vuodatan Henkeni kaikkiin ihmisiin. Teidän poikanne ja tyttärensä profetoivat, nuorukaiset näkevät näkyjä ja vanhukset ennusunia. Näin teen: palvelijoihini ja palvelijattariini minä vuodatan Henkeni niinä päivinä, ja he profetoivat. Minä näy-tän ihmeitä ylhäällä taivaalla, merkkejä alhaalla maan päällä: verta, tulta ja suitsevaa savua. Au-rinko pimenee, kuu värjäytyy vereen, ennen kuin koittaa Herran päivä, suuri ja häikäisevä. Mutta joka huutaa avuksi Herran nimeä, se pelastuu.”* (Ap. t. 2:16–21 KR92).

Jeesus sanoi tästä samasta asiasta näin: *”Tulta minä olen tullut heittämään maan päälle; ja kuin-ka minä tahtoisinkaan, että se jo olisi syttynyt!”* (Luuk. 12:49).

Sytytä siis Isä tulesi jälleen, se, jonka Jeesus jo heitti tänne! Helluntain Henki on tuli.

Kuinka tärkeää on se, että elämä, jonka aito voimantäyteinen evankeliumi synnyttää, läpäisisi suuret kansanjoukot. Kaikki eivät tosin käänny, kaikki eivät tee parannusta. Mutta ehkä suuri osan kansaa lähtee herätyksessä Herran tielle. Suurin osa jäänee kylmäksi ja osattomaksi Jumalan armosta. Mut-ta jos elämä uudistuu, moni muu asia tulee kuntoon. Avioliitot palaavat kunniaan, riita ja tora lii-toissa katoavat ja rikkoutuneet suhteen alkavat eheytyä. Juoppous ja kansamme keskuudessa kytevä hillitön viha ja raivo kävisivät harvinaisemmiksi. Lasten ei tarvitsisi pelätä enää vanhempiaan tai toisia aikuisia. Tätä kaikkea Herra tahtoo. *”eikä yksikään kaupungin asukas sano: ”Minä olen sai-ras.” Kansa, joka siellä asuu, on saanut syntinsä anteeksi.”* (Jes. 33:24).

Veretön kristillisyyden ja uskosta luopuminen

Jo kauan sitten, jopa 1800-luvulla, on ennustettu aikamme kristillisyydestä. Tänä aikana olisi kyllä kaikenlaista uskonnonharjoitusta, mutta kun sanomasta puuttuu ydin: Kristuksen risti ja veri ja hän-nen ylösnousemuksensa voima, kaikki on kuollutta askareta. Tällaista kristillisyyden muotoa ei pimeyskään pelkää. Sehän on itse asiassa hänen kehittelyään. Saatana ei vapise jumalanpalvelusuu-distuksia, uusia messusävelmiä, virsiuudistuksia ja raamatunkäännöksiä. Mutta se on kauhuissaan kun Kristuksen veren todellista merkitystä aletaan saarnata. Pimeyden vallat alkavat kohista kun Jumalan voima iskee mukaan julistukseen ja kaikkeen muuhunkin olennaiseen. Jumala vihaa kaik-kea pinnallista ja tyhjäänpäiväistä: *”Vie pois minun edestäni virttesi pauhina, en tahdo kuulla sinun harppujesi soittoa. Mutta oikeus virratkoon kuin vesi ja vanhurskaus niin kuin ehtymätön puro.”* (Aam. 5:23,24).

Näinä aikoina nousevat lopunajan valheentekijät monella rintamalla. *”Monta väärää profeettaa ilmaantuu, ja he johtavat useita harhaan. Ja kun laittomuus lisääntyy, monien rakkaus kylmenee.”* (Matt. 24:11,12). *”Henki sanoo selvästi, että viimeisinä aikoina jotkut luopuvat uskosta ja seuraavat eksyttäviä henkiä ja riivaajien oppeja”* (1. Tim. 4:1). *”Sillä aika tulee, jolloin he eivät kärsi ter-vettä oppia, vaan omien himojensa mukaan korvasyhyhyinsä haalivat itselleen opettajia ja kääntävät korvansa pois totuudesta ja kääntyvät taruihin”* (2. Tim. 4:3,4). *”Silloin ihmiset rakastavat vain*

itseään ja rahaa, he ovat rehenteleviä ja pöyhkeitä, he herjaavat ja ovat vanhemmilleen tottelemattomia. He ovat kiittämättömiä, jumalattomia, rakkaudettomia, leppymättömiä, panettelevia, väkivaltaisia ja raakoja, kaiken hyvän vihollisia, petollisia, häikäilemättömiä ja järjettömiä. He rakastavat enemmän nautintoja kuin Jumalaa, he ovat ulkonaisesti hurskaita mutta kieltävät uskon voiman. Karta sellaisia!” (2. Tim. 3:1-5). Nyt elämme tätä aikaa. Tarvitaan herätystä, ettei koko kansa hukkuisi. Voi jospa Herran sen vielä antaa!

Kerrotaan pimeyden ruhtinaan, saatanan, neuvoneen palvojiaan, että nykyistä kuollutta, veretöntä ja voimatonta kristillisyyttä ei tarvitse ollenkaan pelätä. Mutta nousee vastustamaan kaikkea sellaista, kun aletaan puhua Jeesuksen lunastustyöstä, Golgatan verestä ja rististä ja Kristuksen ylösnousemusvoimasta. Juuri näillä aseilla hän, minun vastustajani, löi minut alas taivaasta ja sai minusta voiton riemun. Hän ryösti minulta vallan ja voiton ja saatti minut julkisen häpeän alaiseksi. Tätä kaikkea minä vihaan.

Joskus voi toki herätys toviksi aikaa joutua myös sielullisten voimien valtaan; ajoreki alkaa hetkeksi roivailla ja käymään ojapenkassakin, mutta sitä varten on Herralla raittiit opettajat, jotka palauttavat matkamiehet taas tasaiselle ja raittiille tielle. Jos herätysten yhteydessä matkamiesten kirkkoreki joskus mutkitteleekin, se kertoo myös sen, ettei enää olla vanhoissa raiteissa, vaan mennään joskus myös umpihangessa. Mutta kun Herra on hiihtänyt edellä ja hänen suksiensa jälki näkyy yhä selvästi, kaikki ovat turvallisella mielellä. Kaikki on hyvin jos Herra kulkee edellä.

Hän on niin armollinen. Hän rakastaa syntisiä. Hän kutsuu seuraansa. Hän on heikkojen ystävä. Hän nostaa, hän kantaa. Hän vie varmasti perille. Kiittäkää häntä!

Rakkaat sisaret ja veljet:

”Näky odottaa vielä toteutumistaan, mutta määräaika lähestyy joka hetki, se hetki tulee vääjämättä. Jos se viipyy, odota, näky toteutuu varmasti ja ajallaan” (Hab. 2:3).

Aamen.